

RUMI ENIKŐ

A kor szépségideálja

*A kor szépségideálja...
kiül az arcodra. Petri után is
ígér még valamit az az aprómintás kékfestő ruha...
fiatal, vagy csak megtévesztő – klasszikus arcéled
mégis elbizonytalanodik.
A kor szépségideálja,
ha nem tudnád, te vagy:
habár célod a kortalan szépség.
Az aprómintás kék
nem állja a tekinteted.*

RUMI ENIKŐ (1989, Budapest) az ELTE spanyol szakán végzett, bölcsész, a költészet mellett műfordítással is foglalkozik. Egyetemi éve alatt több alkalommal nyert műfordítási pályázaton, önálló művei az interneten és nyomtatott formában egyaránt megjelenő holnapmagazin.hu folyóiratban olvashatók.

Tökéletlenség haikukban

*(Helyzetjelentés.)
Helyzeti előnyből nem
támadsz. Szívesen venném.*

*(Hátrányos helyzet.)
Stratégiai pontjaim
közt nincs fedezék.*

*Még ne indulj el.
Ha elmész, térj vissza.
Elfelejténél.*

Ráunsz

*Mégis maga mögött hagy.
Talán meg se mozdulsz közben,
se te, sem a fák.
Csak a vonat nem ereszti el a szemed,
fénycsíkok taposnak át az üvegen,
s te oda vagy szegezve az úthoz.
Minden mozdulat megkínoz,
ahogy átfolyik rajtad az egész, nap mint nap.
Undor és szomjúság: semmi más nem bizonyítja,
amin keresztülmentél.*

Rajtad ment keresztül.

Vérnász

*Lesz még egy órád, amíg a nap kilép
a tükörképéből. Meggondolod,
ki volt, akivel idáig jöttél.
Szépsége nem mentség, te mégis azon tűnődsz,
míg a vérszín lakk a körmödön megszárad,
hogyan karmolod majd mellkasát:
gyönyörrel, és dühvel – mert minden hiába.*

Szintézis

*Ásít az ébredő város. Kocsik
darabos krákogása, macskák
tavaszi kakofóniája, harmat
kopog a palatetőn.*

Vörös foltok válnak szét
svájccisapkává és harisnyává.
Kávé szurtos hangja. Kesernyész illata
sálként csavarodik rám. Nem akarom
lefejtetni magamról az álom
nehézkes mancsát.

Lassúság.

Ars poetica

A szó és a mozdulat
nem addig tart,
amíg te akarod.
Tudja magáról benned,
honnan indul,
és hova érkezik.
Tisztséged: megtanulni,
mi érinthetetlen,
és mi a tiéd.

Vigyázz.

Lehet, hogy éveken át
figyeled,
de csak egyszer hallod.